

καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας· τῷ 1828 ἐπὶ Καποδιστρίου διετέλεσεν ἔφορος τῆς ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς γραμματείας καὶ μέλος τῆς πολιτογραφικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ Ὀθωνος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν (1835), τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Διετέλεσεν ἐπίσης Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

*Θρεψιάδης Ἰωάννης (1907-)

Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων· ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῷ 1931. Ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις, Γερμανίᾳ καὶ Ἀμερικῇ· εἰργάσθη ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ τὸν Κ. Κουρουγιώτην· ἀνέσκαψεν εἰς τὰ Μέγαρα (1934) μετὰ τοῦ Ἰ. Τραυλοῦ, εἰς τὸν Λόφον τοῦ Κουμουνδούρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γ. Π. Οἰκονόμου (1935).

Ἰωακεῖμ Ἰωάννης (1908-)

Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ· ἐγεννήθη ἐν Μυκόνῳ.

Ἰωάννου Φίλιππος (1796-1880)

Πρόεδρος (1859-1879) καὶ Εὐεργέτης

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐγεννήθη ἐν Ζαγοράῳ τοῦ Πηλίου· κατὰ τὴν ἐπανάστασιν κατήλθεν εἰς Ναύπλιον, ἔνθα προσελήφθη ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἄνδρ. Μιαούλη. Ἐσπούδασεν ἐν Μονάχῳ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν κλασσικὴν φιλολογίαν καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας· βαθύτατος γνώστης καὶ χειριστὴς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἐχρημάτισε βουλευτὴς ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1846 καὶ κατόπιν γερουσιαστής· διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου (1867-68)· συνέταξε τὸν ὄργανισμὸν τοῦ νομισματικοῦ μουσείου. Ἄδρὸν δεῖγμα τῆς ἑλληνομαθείας αὐτοῦ τὰ «Φιλολογικὰ Πάρεργα» (Πρβ. Π. Πατριαρχεᾶ Φίλιππος Ἰωάννου. 1936).

Ἰωνίδης Κωνσταντῖνος

Εὐεργέτης (1849)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος ἐν Λονδίῳ.

*Καββαδίας Παναγῆς (1850-1928)

Γραμματεὺς (1894-1909 καὶ 1911-1920)

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν (1904-1922) καὶ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων (1885-1909). Ἐγεννήθη ἐν Κοθρεᾷ τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ Γερμανίᾳ. Εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν εἰσήλθε τῷ 1879 ὡς Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Κυκλάδων καὶ Εὐβοίας· ἐγένετο τῷ 1885 ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου καὶ μετ' ὀλίγον Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἔργον τοῦ Καββαδία εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ εὐρυτάτη ἀνασκαφὴ τῆς Ἐπιδαύρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἠσχολήθη μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων (1881 κέ) καὶ τῆς Ἀκροπόλεως (1885-1890), ὁ πλουτισμὸς καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου μετὰ τὴν παραχώρησιν τῶν πλουσίων συλλογῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ εὐρημάτων, ἡ ἴδρυσις πλείστων Μουσείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἡ ἐν γένει συστηματικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ προπαρασκευὴ ἐπιστημόνων ἀρχαιολόγων δι' ὑποτροφίῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Προήγαγεν ἐξαιρέτως τὸ ἔργον τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας Ὑπῆρξε μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας, τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βελγίου καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Κανταβριγίας καὶ τῆς Λειψίας κλπ.

